

Hvor vil du hen, Villy?

SF førte med Villy Søvn-
dal i spidsen en eksem-
plarisk valgkamp. SF blev
belønnet, fordi de signal-
lerede et troværdigt alter-
nativ til venstre for den
grumsede nyliberale
midte.

Desværre har Søvn-
dal på det sidste skuffet dem, der
troede at han ville være re-
præsentant for et alternativ
til højrefløjens racisme.

Det startede med at Søvn-
dal bad muslimer fra Hizb ut-
Tahrir "skride ad helvede
til".

Udtalelsen kom som reak-
tion på at ca. 3.000 demon-
strerede sammen med Hizb
ut-Tahrir mod at en række
aviser genoptrykte de
Muhammed-tegninger, der
oprindeligt blev trykt for at
lære muslimer at acceptere
„hån, spot og latterliggø-
relse“. Og i en situation hvor
unge på Nørrebro og flere
andre steder i landet gjorde
oprør.

Filmen knækker

Allerede her knækkede fil-
men for Villys fokus. Han
burde spørge sig selv, hvor-
dan det kunne være at en
lille separatistisk organisa-
tion, der ifølge PET har ca.
100 medlemmer, kunne
samle 3.000 til en demon-
stration.

I stedet for at hetze Hizb ut-
Tahrir burde Villy sammen
med resten af venstrefløjen
have indkaldt til demonstra-
tion mod terrorlove og
visitationszoner samt ra-
cisme og hetz mod musli-
mer. I så ville vi både have

set langt flere end 3.000 på
gaderne, og Hizb ut-Tahrir
ville have afsløret sig selv
ved deres fravær.

Hizb ut-Tahrir vil nemlig
ikke demonstrere sammen
med ikke-muslimer. Derved
ville de have isoleret sig selv
fra de mange muslimer, der
med rette føler sig marginal-
iserede og trådt på i samfun-
det og den of-
fentlige debat. Langt de fleste
af dem vil gerne
protestere sam-
men med så
mange som mu-
ligt - muslimer
eller ej.

I stedet valgte
Villy at hetze
mod den orga-
nisation, der var
de eneste der le-
verede et talerør
for de utilfredse
muslimer, samt
dem der valgte
at bruge deres ytringsfrihed
til at demonstrere med dem.

Mediestunts

Men det stoppede ikke her.
Villy nød presseomtalen, og
valgte at følge op med en
række mediestunts. De har
det tilfælles at de ikke snak-
ker om racisme, marginal-
isering og et asociale sam-
fund, men i stedet peger
fingre ad muslimer og deres
"kultur" - og det i en grad
hvor hverken Naser Khader
eller Pia Kjærsgård kunne
følge med.

Først krævede Villy et opgør
med venstrefløjens
integrationspolitik. Ifølge
ham er det nemlig ikke kun

samfundet der er ansvarlig
for integrationen. Nej,
indvandrernes egen "kul-
tur" er en hindring for inte-
grationen.

Ifølge Villy går skellet i poli-
tik i dag mellem "os" der vil
demokrati, og de radikale
ekstremister der ikke vil.

Han krævede at "alminde-
lige ikke-troende muslimer"

’Hans udtalelser gavner
ikke andre end den sid-
dende regering – ved at
tale sig direkte ind i den
dagsorden som regerin-
gen og Dansk Folkeparti
bruger til at splitte ar-
bejderklassen og rette
fokus væk fra deres aso-
ciale politik.’

skulle protestere og demon-
strere mod de yderligtgå-
ende imamer og ekstremi-
ster.

Taktisk brøler

Hermed begik Villy en tak-
tisk brøler af dimensioner,
der bevidner at den sociali-
stiske traditions erfaringer
er meget langt væk fra SFs
spindoktorer. Kultur er no-
get der skabes i det samfund
og de sociale forhold men-
nesker indgår i.

Det gælder også unge efter-
kommere af indvandrere.
Hvor det sociale stigma for
fem år siden hed perker,
hedder det i dag muslim.

Et stort antal unge identifi-
cerer sig i stigende grad som
muslimer, og nyopfinder
betydningen af religionen
og dens kultur. Det sker in-
denfor rammerne af et sam-
fund med stigende racisme
og islamofobi.

I stedet bidrager Søvn-
dal til den borgerlige opfattelse, at
indvandrere med muslimsk
baggrund er bærere af en
eller anden reaktionær og
middelalderlig kultur, som
uforandret er blevet båret
med fra Mellemøsten.

Samtidig taler SF sig ind i en
opfattelse, hvor de sammen
med alle andre politikere
står vagt om demokratiet
imod de få truende eks-
treme muslimer. Sørgeligt.

For sandheden er, at Hizb-
ut-Tahrir og andre med lig-
nende holdninger kan tæl-
les i meget få hundreder i
Danmark. De udgør ingen
trussel for hverken demo-
krati eller ytringsfrihed.

**Det største problem med
Hizb ut-Tahrir er ikke de-
res påståede ekstre-
misme, men at deres se-
paratisme henviser mus-
limer til kun at bekæmpe
racisme og undertryk-
kelse sammen med andre
muslimer - ikke i en fæl-
les kamp, hvor muslimer
og ikke-muslimer står
sammen.**

Truslen er fra Fogh og DF

SF burde i stedet udpege
den egentlige trussel som
regeringen og Dansk Folke-
parti.

Det er i deres kombination

af udhulning af velfærds-samfundet, omfordeling fra de fattige til de rige og den evige racistiske hetz at den reelle trussel mod demokratiet skal findes.

Black Panthers

Man kan sammenligne den aktuelle situation med kampen for de sortes rettigheder i USA i 60'erne og 70'erne. Også dengang udløste racismen både desperate oprør og separatistiske ideer.

Villys strategi svarer til, at den amerikanske venstrefløj havde sagt, at problemerne også skyldtes de sortes kultur, og at de skulle have demonstreret imod yderliggående ekstremister, fx strømninger indenfor Black Panthers. Heldigvis var svaret fra det meste af venstrefløjen dengang at kæmpe sammen, uanset hudfarve i kampen mod racisme.

Helle T og Pia K

Helle Thornings respons var

at det var glædeligt at SF nu stod for en "realistisk" invandrerpolitik.

Pia Kjærsgårds kritik er blot, at hun ikke troede, at Villy mente hvad han sagde.

Villy Søvnald er hverken naiv eller en politisk amatør. Hans kampagne er en veltilrettelagt og nøje planlagt mediestrategi, udarbejdet med hjælp fra dygtige spindoktorer.

Og det gør det hele så meget mere sørgeligt.

For det burde være tydeligt at hans udtalelser ikke gavner andre end den siddende regering, når han taler sig direkte ind i den dagsorden, som regeringen og Dansk Folkeparti bruger til at splitte arbejderklassen og rette fokus væk fra deres asociale politik.

Villys udtalelser har skuffet dem der troede at han kunne kæmpe for integra-

tion, og dæmme op for racismen. Men de afslører også nogle mere grundlæggende problemer med SF's reformistiske strategi.

Realistisk?

Strategien handler om at gøre SF til et "realistisk" alternativ sammen med Socialdemokratiet. Det "realistiske" består i *ikke* at udfordre de nyliberale økonomiske og politiske rammer.

Således har SF også erklæret at de ikke vil røkke ved ejendomsforholdene i samfundet. Deres alternativ består udelukkende i at ville administrere en kapitalisme, der ikke har råd til forbedringer, bedre end Fogh.

Problemet er bare at det netop er denne politik - en reformisme uden reformer til det bedre - der er årsagen til at Socialdemokraterne ikke har kunnet udfordre Fogh, og har opnået det dårligste valgresultat i 100 år.

Alternativ

Det er umuligt at være opposition uden at udfordre nyliberalismen både økonomisk og ideologisk. Villy Søvnald har travlt med at afskrive begge dele, for at komme i kridtuset hos socialdemokraterne.

På kort sigt kan det give medlemmer og stemmer. Men på længere sigt, kan det ikke gøre andet end at bidrage til den politikerlede og manglende opbakning til venstrefløjen, der gør at Fogh beholder magten.

Hvis Villy og SF vil være et synligt alternativ til Fogh, hjælper det ikke at lefle for mediedagsordener og racisme.

I stedet kræver det, at SF styrker den solidariske - og anti-racistiske - profil, som var grunden til, at over 450.000 stemte på SF for kun 4 måneder siden.

ALEXANDER LASSITHIOTAKIS

Giv USA et nyt Vietnam

"A balance of power that favors freedom" var Condoleezza Rice's overskrift, da hun i 2002 skulle begrundede krigen imod Afghanistan og USA's nye offensiv i Mellemøsten.

Det var en offensiv der betød besættelse af to lande og fortsat støtte til diktatorerne i bl.a. Pakistan og Egypten. Metoder, der tydeligt slog fast, at USA's offensiv skulle skabe frihed for amerikanske virksomheder og sikre adgang til billig olie.

Olieprisen i dag er 4 gange prisen i september 2001. Musharraf i Pakistan og i Mubarak i Egypten er fanget mellem et folkeligt ønske om demokrati og USA's krav om støtte.

I Irak er modstanden mod besættelsen stærk og i Afghanistan vokser NATO's problemer.

Den frihed som Condoleezza Rice påstod hun ville skabe findes ikke, fordi magtbalancen i Mellemøsten ikke tillader USAs absolutte dominans.

Til gengæld er et nederlag til USA (og dermed Danmark) en forudsætning for at skabe reel frihed - ikke for virksomhederne, men for almindelige mennesker.

Som i Vietnam kan kun en kombination af modstand i Vesten og i Mellemøsten stoppe krig og besættelse - og skabe frihed og demokrati.

I Danmark kunne socialister ikke finde på at stille krav

om, at deltagere i demonstrationer mod krig og besættelse havde den samme demokratiforståelse som os, eller var enige i vores køns-politik.

Derfor skal vi helle ikke stille den slags krav for at støtte de mennesker i Mellemøsten, der sætter livet på spil i kam-

pen mod besættelse og diktatur.

Både i Danmark og Mellemøsten skal vi gå sammen med dem der vil kæmpe og samtidig argumentere for socialistisk politik.

JAKOB LAUSCH KROGH

Gå med i ISU

Hvis du er under 30, koster det kun 75 kr. om året. Og du får Socialistisk Arbejderavis med i prisen.

- Ja, jeg vil gerne være medlem af ISU
- Jeg vil gerne vide mere om IS/ISU

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____

Tlf.: _____ Email: _____

Send til: ISU, Poste restante, HC Ørstedsvej 54, 1879 Frb. C
- eller brug www.socialister.dk/medlem
Mail: isu@socialister.dk - Tlf.: 35 35 76 03